

DELAVSKA FRONTA

Uredništvo: Maribor, Koroška cesta 5. Uprava: Maribor, Koroška cesta 1. Naročnina: celoletno Din 36.—, mesečno Din 3.—, Oglasi po ceniku. — Izhaja vsako soboto zjutraj.

Delavnik nam dajte!

(Misli brezposelnega za 1. maj.)

Spominjam se, kako sem svojčas slavil 1. maj. Bil sem v Zagorju, vozil sem z malo rudniško mašino iz Toplic na postajo in nazaj. Ko je prišel prvi maj, smo naš stroj okrasili in z ovenčanim smo vozili. Veseli smo bili mirnega dela, mirnega življenja, dasi tudi tedaj ni bilo drugega, kot skromen kruh, toda vsaj vsaki dan skromen kruh. Danes vem, kako smo srečni tedaj praznovali prvi maj!

Danes ne vozi več oni majhni stroj, danes ne vozi redno, da bi lahko uro uravnal po njem, danes postopamo po teh železniških tirih mi — brezposelni. Ko prihaja prvi maj, ne trgamo zelenja, da bi ovenčali svoje stroje, ne vriskamo v pomlad, ki nam prinaša novih moči, da še krepkeje primemo za delo, naše duše so raztrgane v boli in naše roke so povešene kakor izsušene veje, ki še čakaajo pomladnega solnca, da zopet zaživijo.

Prvi maj — pravijo — je praznik dela. Ne bom tukaj razglabljal, kako ta praznik slavijo tisti, ki delo imajo, kako naj bi se danes spomnili predvsem tistih svojih tovarišev, ki dela nimamo. To bi vam vsem rad povedal: Človek zna ceniti kako reč še tedaj, ko jo izgubi. Kaj je zdravje vredno, vemo šele tedaj, ko ga nimamo več, ko smo bolni. Kaj je zaposlitev vredna, vemo šele tedaj, ko gremo zadnjokrat od dela in vemo, da se tja ne smemo več vrniti in da nam je tako zaprta pot do rednega, pošteno zaslužene kruha. Obhajati prvi maj ob milosti občine, ob milosti vseh mogočih podpor, ali domačih ali drugih, obhajati praznik dela brez dela — to je najstrašnejše, kar si je mogoče misliti.

Prvo besedo vam, tovariši!

Ko se boste prvega maja spominjali dela, spomnite se predvsem nas, ki nimamo dela! Danes naj stopi pred vaše oči, kako prijetno je, če ima človek primeren in reden zaslužek! Zato bodi ta dan vaša zahteva, da se z vso odločnostjo išče pota, da najdemo kruha vsi, ki imamo voljo delati, ki imamo zdrave roke, da bi delali, ki moramo le od dela živeti! Mi delavci ne smemo biti pri iskanju zaposlitve medsebojni konkurenti, mi se moramo v eni fronti boriti za to, da vsi najdemo zaposlenje!

Drugo besedo vam, delodajalci!

Vsakdo, ki vodi katerikoli obrat, naj se zaveda, da ga je dolžen voditi tako, da z delom omogoča primerno eksistenco svojim delavcem. Ne računajte z delavcem, kakor z vprežno živino, kakor z električno ali vodno silo! Računajte z njim kot s človekom! Kot sodelavcem! Ne kalkulirajte svojih dobičkov samo na račun zmanjšanja dajatev delavcem! Če postavljate stroje, naj ti stroji služijo v dosegu lažjega dela, hitrejšega dela, nikakor pa ne za to, da se izloči delavca, katera se hladno postavi na cesto! Po današnjih razmerah je človek najslabši del v delavnici, najmanj škode trpi gospodar, ako se delavec izrabi, ker ga ni treba z novo investicijo nadomestiti kakor stroje. Ne bo nam stalno mogoče lačnim poslušati, kako brnijo vaši stroji, ki so nam kruh odjedli. Spomnite se zato prvega maja, da moramo delo imeti, da si z delom zaslužimo svoj pošten vsakdanji kruh.

Tretjo besedo vam, tovariši brezposelni!

So nekateri, ki hodijo okrog, ki našo bedo izrabljajo in na račun brezposelnih izvajajo nasilja, da smo končno tudi mi drugi zasovraženi, kakor da smo nepotrebna nadlega. Toda velikanska večina nas je, ki nočemo drugega, kakor samo to, da imamo svoj delavnik, svojo delavnico, svojo primerno plačo in tako mirno ter redno življenje. Naš klic za prvi maj je: Delavnik nam dajte!

Delavnik nam dajte!

Ne tako, da bi nas nagnali v delavska taborišča, tako ga dajte, da boste ohranili človeško dostojanstvo nas delavcev! Če se kdaj delavec spozabi, da je grob in oster in krot kakor živinski, se mu to šteje v zlo. Nihče pa ne vpraša, kdo pa je

S korupcionisti na zatožno klop!

Toliko hrupa se je zagnalo v javnosti, ko so prišle nerednosti, ki so jih zakrivljali v mariborskih železniških delavnicah nekateri uslužbenci.

Pa kaj je taka afera v primeru z zadevo, ki je sedaj prišla na površje! V Beogradu se odkriva umazana afera, pri kateri je bila država oškodovana za nič manj ko za 800 milijonov dinarjev. Že leta 1934 so vzbudile splošno pozornost obtožbe, ki jih je v takratni skupščini dvignil bivši železniški minister Andra Stanič proti svojemu nasledniku v istem ministrskem resoru, železniškemu ministru Radivojeviču. Obtožil ga je, da

je s podelitvijo koncesije za zgradbo železnice Priština—Peč in Bihač—Knin oškodoval državo za celih 800 milijonov Din. Obe progi je prevzela v gradnjo znana francoska tvrdka Batignol, katere ime se je v naši javnosti spominjalo dostikrat v zvezi s kakimi skrivnostnimi belgrajskimi kupčijami. Koncesije pa je tvrdki oskrbel potom železniškega ministra Radivojeviča znani francoski pustolovec Edmond Boyer, čigar ime se je velikokrat imenovalo v zvezi z znano Stavjiškijevo afero. Kazenske oblasti so sedaj odredile preiskavo, ki je prinesla že mnogo dokazov. Zaradi tega so aretirali dva posredovalca, ki se nahajata sedaj v preiskovalnem zaporu.

„Črna lista“ gradbenega delavstva.

Oster protest gradbenih delavcev v Ljubljani.

Brezposelnost delavstva gradbene stroke je letos posebno huda. Stavbena sezona ne obeta kakih večjih del in mnogo delavcev ne bo imelo preko sezone zaposlitve. Poleg tega je baš v tej stroki največja konkurenca. Nov dotok podeželskega delavstva, ki ni specializirano za posebne stroke, skoro v pretežni večini sili v gradbeno, s tem pa daje podjetnikom vso moč v roke, da lahko znižujejo mezdne po mili volji, podaljšujejo delovni čas, kakor se jim zljubi, sedaj pa so v Ljubljani celo sestavili takozvano »črna lista«, v kateri so vsi delavci, ki so se upravičeno uprli takemu izrabljanju ter zahtevali to, kar jim pripada. V Ljubljani je sedaj že kakih 500 delavcev na tej listi, ki radi tega ne morejo dobiti pri nobenem pod-

jetniku dela. Med njimi so tudi mnogi družinski očetje. Zaslužek je malenkosten. Zidar zasluži pri deseturnem delu po 4 kovače na dan, dela pa zato v letu samo tri mesece in mora potem s tem zaslužkom živeti vse leto sebe in družino. Drugod je delavstvo gradbene stroke veliko boljše organizirano. V Zagrebu in v Somboru imajo svoji zvezi, ki sta izposlovali kolektivne pogodbe ter minimalne mezde, ki znašajo za delavce na uro 4.50 Din, za zidarje 7.50 Din, strogo se pa izvaja tudi osemurni delavnik. — Delavci gradbene stroke so imeli v Ljubljani protestno zborovanje, na katerem so ostro nastopili proti izrabljanju ter zahtevajo v posebni resoluciji ostre kazni proti podjetnikom, ki bi se posluževali pri zaposlitvi »črne liste«.

Delavske mezde v Nemčiji.

V Nemčiji je padla brezposelnost od 7 milijonov na dva milijona in s tem so se dvignili tudi temu primerno državni dohodki. Dvig znaša danes pri obrtnem gospodarstvu 20—40 in pri prodaji deželnih pridelkov 28 odstotkov. Mezdna vsota kaže v primeru od 1932—1934, če vzamemo najnižje stanje 100, porast na 190, in sicer od 384 milijonov v enem mesecu na 722,6 milijonov. Mezdna vsota posameznega industrijskega delavca je narasla od decembra 1932 do konca decembra 1935 od 98,6 mark na 119,7 mark mesečno. Ta neprestano se dvigajoči dohodek ima svoje podlage predvsem v dejstvu, da so bile podtarifne delavske plače odstranjene iz podjetij, da so morale ženske moči iz tovarn, kjer se zahteva težko delo, in so bile nadomeščene z moškimi, in tretjič, da je bilo razmerje med strokovno izučenim

delavcem in neizvezbanim pomaknjeno v prilog izžolanemu delavcu, kateremu je bil podaljšan delovni čas od 6,8 ur na 7,4 ure.

Navedene vpeljave in uredbe so rodile to dobro, da prejemajo v kovinski industriji zaposleni strokovno izprašani delavci 47,81 mark, manj šolani 41,43 mark, moški pomožni delavci 32,43 mark in delavke 23,92 mark brutto mezd na teden.

Tele visoke tedenske plače veljajo samo za delavstvo v težki industriji. V tekstilni industriji prejemajo moški strokovni delavci 27,31 brutto dohodkov na teden, ženske moči pa 19,56 mark.

Od omenjenih mezd odtegne državna blagajna kot davek 11,8 odstotka.

Dvig mezd je dovedel do večje uporabe življenjskih potrebščin, do poviška produkcije in do tako znatnega padca brezposelnosti.

delavca pognal v to razpoloženje? Kdo pa mu je vzel zavest, da ga delo povzdiguje, da ga delo napravlja enakovrednega vsakemu drugemu človeku na svetu? Delavnik nam dajte, naše žuljave roke pa spustite, videli boste, da imamo tudi mi dušo, da smo tudi mi dovezetni za vse, kar je lepo in dobro!

Še to povem!

Nič več ne verujem, da nam bo rdeča zastava prinesla ono, kar si mnogi želijo, kar ji mnogi zaupajo, ko jo vidijo 1. maja vibrati. Rdeča zastava je prinašala borbo. V tej borbi smo delavci podlegli. Rdeča zastava je zahtevala kri, mi delavci smo za njo izkravali, dosegli pa nismo ničesar. Rdeča zastava prinaša ogenj revolucije, ki nas zna peljati le v novo, še hujšo sužnost.

Samo enemu verujem,

samo enemu zaupam, da more urediti na-

še razmere, da more ozdraviti človeško družbo, da more dati zopet delu čast in čast ter upoštevanje delavca. To je tisti, ki je strl sužnost, ki nas je postavil enega poleg drugega, ki je vsem napisal na čelo, da smo otroci istega Očeta, to je Kristus. Kjer ni Njegovega duha, so delodajalci brezsrčni kapitalisti. Kjer ni Njegovega duha, so delavci zastrupljeni z zmotami istega brezsrčnega materializma, ki vsakega delavca zavaja le v to, da vidi sebe, vse drugo pa mu ni mar. Pri korenini raste drevo in pri tem temelju Kristusu raste tudi sreča človeške družbe, posebno še sreča delavca.

Če je prvi maj praznik dela, tedaj moramo vsi, posebno pa mi, ki smo brezposelni, vedeti, da nas je Kristus učil moliti: Daj nam danes naš vsakdanji kruh! Ne zaupajmo samo sebi, samo svojih borbi, zaupajmo predvsem Njemu, ki vodi usodo našega življenja!

Minister dr. Krek o naši notranji politiki.

Važna izjava z ozirom na zadnje dogodke.

V nedeljo sta se vršila dva politična shoda ministra dr. Mihe Kreka, v Grobljah in v Senčurju na Gorenjskem. G. minister je na shodih podal nekatere važne izjave o našem notranjem političnem položaju:

»Nekateri pravijo, da bi bila zopet potrebna močna roka. To pravi tista peščica integralnih Jugoslovanov, pristašev prenapetih edinstev, ki se obnaša tako, kakor da 12 milijonov Jugoslovanov nič ne pomeni. Zato pa se je ravno ta skupina v naši zgodovini najbolj osmešila. Po svojem prvem nosilcu in voditelju Svetozarju Pribičeviću je igrala nekdanj prvo vlogo v državi. In ta voditelj je pozneje vse svoje svetlinje opljuval in pohodil: kralja, državno celoto in bratsko sožitje med Jugoslovani. To je pravi ideolog integralnega jugoslovenarstva, zato je tudi njegova pot tako vijugasta. Njegova družba je še danes na istih potih. Njeno delo je bilo, da je bila država 5. maja lanskega leta v tako globokem blatu, da je moral priti popoln preobrat, da bi se rešila.

Veste, kaj so pred nekaj leti počenjali z mirnimi državljani orjunaši in druge zvence in uniformirane organizacije. Celi okraji so bili v največji razburjenosti, kakor ob najbolj nemirnih časih, dokler ni slednjič prišlo do streljanja na Otočah, v Lescah in Trbovljah. To so bili najstrašnejši dogodki, odkar obstoja država. Take organizacije pa so širile, oziroma vsiljevale fraze o ljubezni do države tudi drugod, zlasti po Hrvaškem. Kadar je bilo vladajočega režima sram, da bi nad mirne ljudi poslal svoje uradne in zakonite ređitelje, je podtalno poslal take uniformirane in orožene nadute nacionaliste, ki so delali red brez odgovornosti in brez zakona. Razumljivo je, da je kri mirnega kmeta in meščana čedalje bolj vrela. To, kar se danes dogaja na Hrvaškem, je odgovor na tiste čase.»

O žalostnih pobjoh pa še to:

»Država bo razpustila vsako organizacijo, ki moti red in mir, pa naj ima ta organizacija še tako nacionalno ime. Naj bodo to orjunaši ali četaši; vse, kar narod razburja, bo razpuščeno. Hrvati so z znanimi dogodki izgubili ogromno količino svojega moralnega kapitala. Želimo zaradi države, posebej pa še zaradi Hrvatov samih, da ostane dogodek osamljen v zgodovini naše države. Hrvati naj med seboj uredijo, da se njihova čast nikdar več tako ne osramoti! Obenem pa povečmo vsem, da ima vlada dovolj sredstev in možnosti, da na podlagi zakonitosti prepreči v bodoče vsak poizkus, ki bo šel za tem, da pride do sličnih dogodkov, pa naj bo to obletnica hrvatske himne, naj bo to prvi maj ali kakršenkoli dan.»

Volitve v Franciji.

Preteklo nedeljo so bile v Franciji volitve v parlament. Po vsem svetu je vladalo za te volitve izredno zanimanje, saj niso pomembne le samo za notranjo politiko Francije, ampak v mnogo večji meri tudi za svetovni politični položaj. Letošnje volitve so se namreč vršile predvsem pod vplivom zunanje političnih momentov, pri katerih bo Francija in bodoča njena vlada sodelovala in soodločala. Predvsem je tukaj zveza z Rusijo, ki naj bi se po prizadevanju levičarskih strank izpremenila v najtesnejše vojaško sodelovanje, s katerim bi radi levičarji očuvali Francijo od nemškega napada, v prvi vrsti pa jim je bilo seveda za to, da bi čimbolj oslabil njih zunanji ugled hitlerjevske Nemčije. Desničarsko orientirane stranke pa so proti zvezi z Rusijo, za tesnejše sodelovanje z Anglijo in Italijo in morebiti za direkten sporazum z Nemčijo.

Vpliv teh struj je bil na volitve očividni. Zlasti je pritisnila Moskva, kateri je seveda bilo silno mnogo ležev, da bi njena struja prodrla. Pod vplivom Komina-

